

ØSTRE LANDSRET RETSBOG

Den 7. september 2023 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen i .

Landsdommerne , og behandlede sagen.

Sag
(8. afdeling)

A
(advokat Louise Julie Høgh Jørgensen)

påkærer afgørelse om, at

B
(advokat)

i medfør af retsplejelovens § 251, stk. 1, tillades at indtræde som part i sagen mellem

A
(advokat Louise Julie Høgh Jørgensen)

mod

Ankestyrelsen

og

S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring
(advokat)

Ved kendelse af 27. marts 2023 har Retten i Lyngby (sag N) bestemt, at det tillades B at indtræde som part i sagen, jf. retsplejelovens § 251, stk. 1.

A har med Procesbevillingsnævnets tilladelse af 28. juni 2023 kæret afgørelsen med påstand om, at anmodningen om hovedinterventionen afvises, og har til støtte herfor anført bl.a.:

”Det gøres overordnet gældende, at betingelserne for at hovedintervenere efter retsplejelovens § 251, stk. 1, ikke er opfyldt, herunder særligt bestemmelsens nummer tre, hvoraf fremgår, at det er en betingelse, at ”tredjemand vil nedlægge en selvstændig påstand med hensyn til sagens genstand”. B har med de formulerede påstande ikke nedlagt en selvstændig påstand, og derfor skal anmodningen om at hovedintervenere afvises.

Til støtte herfor henvises til, at det fremgår direkte af ordlyden af retsplejelovens § 251, stk. 1, nr. 3, som en kumulativ betingelse, at det kan tillades tredjemand at hovedintervenere, hvis denne vil nedlægge en selvstændig påstand med hensyn til sagens genstand.

Herved forstås for det første, at tredjemand for at hovedintervenere typisk vil have et krav og en påstand, der strider mod de øvrige parter påstande og formål med sagsanlægget eller protest mod samme. I Civilproces, 6. udgave, B. Gomard og M. Kistrup, s. 454, fremgår således vedrørende betingelserne for hovedintervention følgende:

”22.4.2. Betingelserne for hovedintervention

...

Intervenienten kommer i almindelighed til at stå som modpart både i forhold til sagsøgeren og til sagsøgte, idet intervenienten gør gældende, at det som sagsøgeren kræver af sagsøgte, eller en del deraf i virkeligheden tilkommer ham...”.

En hovedintervenient vil således typisk være modpart til både sagsøgeren og den sagsøgte, og påstanden skal derfor rumme noget andet og mere end blot at være enig med en eller flere af retssagens øvrige parter. Hvis tredjemand derimod reelt ønsker at nedlægge samme påstand, som en af sagens øvrige parter, da er rette intervention biintervention.

I tråd hermed fandt Vestre Landsret i dom af 17. september 1974, trykt i UfR1974.1045V, at tredjemand havde nedlagt samme påstand som sagsøgeren i sagen, og derfor kunne interventionen ikke ske efter retsplejelovens § 251, men fandtes at måtte foretages efter reglerne om biintervention. I Vestre Landsrets dom af 20. september 1932, trykt i UfR1932.1157V, tillagde landsretten det endvidere afgørende vægt, at tredjemand ikke havde en selvstændig interesse i sagen og fandt derfor, at intervention ikke kunne ske efter retsplejelovens § 251, og landsretten udtalte bl.a., at der ikke kunne stilles krav om indtræden ved hovedintervention, når

"dens Interesse maa anses fyldestgjort ved, at den faar Lejlighed til at indtræde i sagen som understøttende Sagsøgte i Overensstemmelse med Retsplejelovens § 252."

Udover, at det er en betingelse for at hovedintervenere, at der nedlægges en selvstændig påstand, og at hovedintervenienten typisk vil være modpart til både sagsøger og sagsøgte, så er det også en betingelse, at tredjemand har en selvstændig interesse i sagen, der ikke kan varetages efter reglerne om biintervention. Disse betingelser er ikke opfyldt i dette tilfælde.

I nærværende sag har **B** nedlagt to sideordnede principale påstande ...

Med de formulerede påstande har **B** ikke nedlagt en selvstændig påstand, der kan tages under pådømmelse af retten, og **B** har ej heller en selvstændig interesse i sagen, der ikke kan varetages efter regler om biintervention.

Til støtte herfor henvises til, at **B** retsstilling overfor **A** er reguleret af arbejdsskademyndighedernes forvaltningsafgørelser og rettens bedømmelse af samme. **B** har ikke og kan ikke få et krav mod **A** der ikke er funderet på en afgørelse fra enten Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen. Det er således Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i første instans og Ankestyrelsen i anden instans, der træffer afgørelse i arbejdsskadesager efter arbejdsskadesikringsloven. Dette følger af arbejdsskadesikringslovens § 40, stk. 1, og § 44, stk. 1.

På denne baggrund er det **A** opfattelse, at de formulerede påstande for det første er uegnede til at blive taget under pådømmelse og for det andet, at det, **B** reelt påstår, er, at **A** skal udbetale i overensstemmelse med de truffede forvaltningsafgørelser. Denne påstand og interesse svarer til en frifindelse af arbejdsskademyndighederne, og dermed kan **B** interesse i det hele varetages efter regler om biintervention.

For så vidt angår den principale påstand 1 skal det uddybende bemærkes, at der utvivlsomt vil skulle ske frifindelse, idet **B** ikke har et krav på udbetaling af 250.000 kr., der ligger udover de erstatningsudbetalinger, som arbejdsskademyndighederne har truffet afgørelse om. Den nedlagte påstand er således ikke reel, og den er ikke understøttet af anbringender eller dokumentation, men blot synes at være nedlagt i et forsøg på at opfylde betingelsen om en selvstændig påstand i henhold til retsplejelovens § 251, stk. 1, nr. 3. Det kan naturligvis ikke have sin rigtighed, at **B** ved at formulere en "fiktiv" betalingspåstand, dermed skal have adgang til at hovedintervenere.

Uanset at påstanden isoleret set er selvstændig, så er den ikke reel, og **B** har derfor ej heller en selvstændig interesse i at ned-

lægge den. Ydermere så skal påstanden under alle omstændigheder nedlægges overfor arbejdsskademidighederne, såfremt **B** er af den opfattelse, at han har krav på erstatning eller godtgørelse, der ligger udover de allerede truffne afgørelser.

Vedrørende den principale påstand 2 bemærkes det uddybende, at således som påstanden er formuleret, er den for uklar til, at retten kan tage den under pådømmelse. Der er hverken henvist til en specifik afgørelse fra enten Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Ankestyrelsen, i henhold til hvilken der ønskes udbetalt, og der er heller ikke opgjort et beløb til betaling. I sin nuværende udformning er der således hverken tale om en betalingspåstand eller en anerkendelsespåstand, og uanset at **B** måtte få medhold i den nedlagte principale påstand 2, er værdien af den lig 0 kr., og den vil ikke kunne gennemtvinges i fogedretten.

Det er **A** opfattelse, at det, **B** reelt vil og kan nedlægge påstand om, er, at **A** skal udbetale i henhold til Ankestyrelsens afgørelse af 20. oktober 2020, hvorved Ankestyrelsen fandt, at **B** havde et endeligt tab af erhvervsevne på 90 pct. **B** har ikke en selvstændig interesse i at nedlægge påstand herom, idet hans interesse i denne henseende er fyldestgjort ved at indtræde som biintervenit til støtte for arbejdsskademidighederne.

På denne baggrund gøres det gældende, at **B** i en situation som den foreliggende ikke kan indtræde ved hovedintervention, og at anmodningen derfor skal afvises.”

A har endvidere bestridt **B** synspunkter vedrørende Højesterets dom af 24. august 2023 i sag

B har påstået afgørelsen stadfæstet og har til støtte herfor anført bl.a.:

”Såvel indenfor civilprocessen som forvaltningsretten er en part defineret ved konkret og individuel interesse – parten eller parterne er adressaten for en afgørelse.

Indkærede er i høj grad adressat for arbejdsskadeafgørelserne og dermed part og dermed berettiget at indtræde i sagen som part (hovedintervention) og ikke alene som biintervenient. Det ændrer ikke herved, at de afgørelser der træffes i en arbejdsskadesag træffes af arbejdsskademidighederne. Indkærede er stadigvæk at anse som part.

En anden opfattelse og afgørelse finder indkærede vil stride mod grundlæggende processuelle rettigheder og menneskerettighederne. Indkærede har ret til selv at varetage sine interesser ved at indgå som part i sagen, der angår indkærede direkte, jfr. EMRK art. b. At skulle se

til fra sidelinjen som biintervenient lever ikke op til de hensyn, der ligger bag hensynet til at kunne udøve partsbeføjelse.

Biintervention giver ikke partsbeføjelser. Biintervenienten har ikke nogen ret til at nedlægge påstande, fremlægge procesmateriale eller ret til at stille spørgsmål til Retslægerådet.

Også procesøkonomisk giver det ikke mening, at en adressat for en afgørelse ikke kan optræde som part under en sag anlagt mod arbejdsskademyndighederne. Konsekvenserne, hvis indkærede ikke er anses for part, er, at retsafgørelsen ikke har nogen bindende virkning for indkærede med den konsekvens, at indkærede kan anlægge en ny retssag og dér stille sine spørgsmål til Retslægerådet mv. Det tjener ingen. Det tjener alle parter, at sagen bliver afgjort med bindende virkninger for alle relevante parter i sagen på én gang.”

B har yderligere under henvisning til Højesterets dom af 24. august 2023 i sag _____ anført, at en part i en administrativt behandlet sag også er part i en retssag om den administrative afgørelse.

Ankestyrelsen og S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har oplyst, at de ikke har bemærkninger til kæremålet.

Byretten har ikke haft bemærkninger til kæremålet.

Landsretten afsagde

KENDELSE

Efter de af sagens parter nedlagte påstande og parternes anbringender sammenholdt med de påstande, som **B** ønsker at nedlægge, finder landsretten, at **B** påstande ikke er sådanne selvstændige påstande, eller at hans krav i øvrigt har en sådan karakter, at der er grundlag for at tillade **B** at indtræde som part i sagen, jf. retsplejelovens § 251, stk. 1. Det af **B** anførte kan ikke føre til en anden vurdering.

Byrettens afgørelse ændres herefter, således at det ikke tillades **B** at indtræde som part i sagen.

Efter kæresagens udfald skal **B** i sagsomkostninger for landsretten betale 2.500 kr. til **A** til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Efter omstændighederne skal **B** ikke betale sagsomkostninger for landsretten til Ankestyrelsen og S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

THI BESTEMMES:

Byrettens kendelse ændres, således at det ikke tillades **B** at indtræde som part i sagen **A** mod Ankestyrelsen og S/I Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

I sagsomkostninger for landsretten skal **B** inden 14 dage betale 2.500 kr. til **A** Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Herudover skal ingen af parterne betale sagsomkostninger til nogen anden part.

Kæreafgiften skal betales tilbage.

Sagen sluttet.